

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet

Når Jesus ber for seg selv

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 17:1-5.

Vi skal lytte til Herrens bønn, også denne søndagen. Ikke den vi finner midt i Bergpreika (Matt 6), der Jesus lærer sine disipler å be. Men Herrens bønn i Joh 17, Jesu yppersteprestelige bønn, som Jesus ba til sin Far mens disiplene hørte og fikk se Ham be.

Vi vil lære mye om Jesus ved å stå en stund i Joh 17. Vi vil lære mye om bønn. Faderen vil forandre oss, og legge en dypere lengsel i oss etter å bruke mer tid i bønn med Ham.

Vi kan dele Joh 17 i tre deler:

Vers 1-5: Jesus ber for seg selv.

Vers 6-19: Jesus ber for sine disipler.

Vers 20-26: Jesus ber for alle som kommer til tro på Ham.

Bli med meg til Joh 17:1-5, hvor vi leser: "Dette talte Jesus, og han løftet sine øyne mot himmelen og sa: Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn for at din Sønn kan herliggjøre deg, likesom du har gitt ham makt over alt kjød, for at han skal gi evig liv til alle dem som du har gitt ham. Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus. Jeg har herliggjort deg på jorden idet jeg har fullført den gjerning som du har gitt meg å gjøre. Og nå, herliggjør du meg, Far, hos deg selv med den herlighet jeg hadde hos deg før verden ble til!"

Det er tre lekser å lære fra disse versene i Bibelen.

Det er siste kvelden av Jesu liv, og han søker tilflukt og styrke hos sin Far

På den samme tiden, dagen etter, ville Jesus stå i harde forhør under falske anklager om opprør mot Keiseren og blasfemi overfor Gud. Han ville bli slått, spyttet på, mishandlet og pisket, naglet til korset og drept.

Det utrolige er at alt sammen er en del av Guds nøye planlagte plan for å frelse og forløse mennesker som deg og meg.

Når vi kommer til enden av vår livsvei – eller i terreng der hvor ingen veier er, håper jeg at vi også finner tilflukt og styrke hos vår Far i himmelen slik Jesus gjorde det.

Jesus gir ikke uttrykk for tvil på at Faderen har framtid og håp for Ham, selv om han vet at dødstimen er nærme. Han gir ikke uttrykk for selvmedlidenhet, selv om han kommer til å dø uten å ha gjort noe galt. Han holder fokus på Faderen, og lar Faderen arbeide med ham, selv om Faderen fører ham til møtes med fienden og døden. Han anser Guds som sin hjelper, uansett.

Illustrasjon: En bonde tok en gang sin lille sønn med seg for å besøke en annen by. På veien måtte de krysse en kraftfull elv over en gammel, skrøpelig bro. Bare tanken på å

krysse broen skremte den lille. Det som skremte ham enda mer, var tanken på veien hjem, da de måtte krysse broen i mørke. På vei hjem, ble sønnen grepet av angst og spurte sin far: Hvordan skal vi klare å krysse broen i mørket? Faren var oppmerksom og forsto hvordan sønnen hadde det, så han løftet ham opp og bar ham i sine armer. Lenge før de nådde fram til broen var gutten sovnet i sin fars armer. Han våknet først morgenen etter av solstrålene over ansiktet hans gjennom soveromsvinduet hjemme.

Det er en nydelig illustrasjon på hvordan den som tror kan møte døden, vår siste fiende. Når vi sovner i døden, ligger vi allerede i vår Fars armer og vi våkner trygt i vår Fars hus. Det som skremte oss er bak oss, og forbi.

Jesu dypeste lengsel er å ære Faderen

Det var viktig for Ham å herliggjøre Faderen. I Joh 17:4 får vi se HVORDAN Jesus viser verden hvem Faderen er: "Jeg har herliggjort deg på jorden idet jeg har fullført den gjerning som du har gitt meg å gjøre."

Jesus sier på en måte at hans oppdrag har nådd sitt mål. Det er ferdigstilt, fullført. Og nå som frelsesverket kan avsluttes, ber Jesus om å få være i Faderens nærhet igjen, for alltid.

Det som er viktig for Jesus, er viktig for oss. Dette skal også få være vår lengsel, å ære Gud. Og hvordan gjør vi det? Likesom Jesus; ved å fullføre den gjerning som Gud har gitt oss å gjøre.

La oss slutte å skylde på tidsånden, når det egentlige problemet er vår egen ulydighet og åndelige latskap. La oss slutte å være så fryktelig engstelig for verden og menneskene i den. Verden er ingen trussel! Menneskene rundt oss er bare dyrebare for Gud, men fortaapt uten Kristus. Verden gir oss riktignok jevnt motvind, men den er fakta det stedet der vi skal få herliggjøre Faderen i det vi reiser oss som Kristi legeme og strekker oss ut etter høsten som er moden.

Den beste måten vi kan gi ære til Gud, er å komme oss ut av den trygge sona der vi bare går åndelig late og sløve, men likevel rimelig trygge. Risikofri sone = Forutsigbart = Kjedelig, men trygt. Mange kristne menn er åndelig sett kastret av livet i den risikofrie sona som vi kaller menighet. Og det selv om vi synger: "Fremad Kristi hærmenn, frem til hellig strid..."

Den beste måten vi kan gi ære til Gud, er å våkne og reise oss som Kristi legeme og fullføre det oppdrag vi fikk i en tid som denne. Dette er vår tid. Det er vårt ansvar. Det er vår sone. Den skal IKKE gjøres risikofri. Den skal tvert om fylles med beintøff åndelig krigføring. Der vi vil se mennesker bli frelst, løst fra djevelens bånd og satt i frihet til å bli alt Gud har skapt dem til.

Kan hende du, etter en tid i risikofri sone, begynner å tro at Gud ikke har noe oppdrag for deg, som er større enn deg, hvor du drives til å søke Faderen ansikt for tilflukt og styrke, råd og veiledning. Mitt budskap til deg er at du hører ikke etter, eller du gjør ikke etter det du har hørt: Gud har noe for hver og en av dem Han har skapt. Han har ikke satt deg her til pynt, for å fylle tilskuerbenkene.

Kan hende du skal

- inn i Søndagsskolen.
- skrive hilsener via kort og brev.
- invitere noen på middag, kaffi eller kveldsmat der du, som vertskap, starter med en enkel bønn før bordverset, avslutter besøket med å lese et løftesord fra Bibelen og velsigne gjestene.
- gi dine naboer, venner og beste fiender et ord om Jesus, over gjerdet eller mens du reparerer det for dem.
- invitere noen med deg til menighetens samlinger eller en livsnær gruppe.
- preike eller undervise Guds ord.
- lovsynge eller spille.
- reparere noe eller donere en gave slik at menigheten ikke må binde midler til nyinvesteringer, men kan flytte midler og energi ut mot randsona, til mennesker som er dyrebare for Gud, men fortaapt uten Jesus.

Kanskje skal du gjøre flere ting, eller færre – men uansett hva Gud har for deg: Gjør det helt! Apostelen Paulus skriver: "Gi akt på den tjenesten du har fått i Herren, så du fullfører den!" (Kol 4:17).

Jesus viser oss den eneste veien til Gud

Søk inn til Faderen og gi Ham ære! Det er bare én vei til himmelen og det evige livet. Jesus sier det klart: "Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus." (Joh 17:3).

Mennesker som ikke tror på Gud vil ikke komme til himmelen. Mennesker som tror på Gud, men som sier nei til Jesus, vil ikke komme til himmelen. Det kan ikke misforstås: "Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, OG ham du utsendte, Jesus Kristus."

Å kjenne er noe mer enn kunnskap. Det handler om personlig erfaring. Det er et forhold som du utvikler, forsterker og gjør dypere. Jeg vet forskjellen på en saxofon og en klarinett. Det er kunnskap. Jeg kan spille på en saxofon. Det er kjennskap. Og dess mer jeg spiller, dess tryggere blir jeg på instrumentet og hva det kan prestere.

Med andre ord: Du blir ikke frelst av å vite om Gud. Du kan ikke bare tro at han finnes. Du trenger et personlig møte med den eneste sanne Gud og med Hans Sønn, Jesus Kristus. Og når du er frelst, så vil du ikke innta tilskuerbenken og nyte kampen. Du vil vokse. Du vil utvikle deg. Du vil lære. Du vil bli mer som Jesus. Og dette er det evige liv!

--- --

Jesus begynner sin bønn med å be for seg selv.

Han vet han skal møte fienden og døden, men vender seg til Gud for styrke og hjelp. Det kan også vi gjøre.

Han gav Gud ære idet han fullførte det oppdraget Gud gav ham. Det kan også vi gjøre.

Han var tydelig på at evig liv handler om å kjenne Gud og vokse nærmere Ham hver dag. Det vil også vi gjøre.

Dreieskiva.com